

København, den 21. august 2025

Høringssvar – Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. og forskellige andre love.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har i juni 2025 udsendt høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. og forskellige andre love.

Lovforslaget udmønter dele af [Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen](#), som bl.a. skal frisætte kommunerne, forenkle regler og give værdighed.

BL fokuserer på de dele af lovforslaget, som har betydning for almene boliger, beboere og boligsøgende.

Afskaffelsen af revalideringsordning, ressourceforløb og de tilknyttede ydelser

Med lovforslaget afskaffes revalidering og ressourceforløb. Selv om der fra forskellig side har været kritik af disse indsatser, så vurderer BL, at mange borgere har haft gavn af ordningerne og beklager, at ordningerne helt afskaffes.

Der indføres en overgangsordning, som sikrer, at alle, der aktuelt modtager ydelser og indsatser, vil kunne afslutte disse efter de nuværende regler. Dette vil forebygge, at personer, der i dag ofte modtager højere ydelser i disse ordninger, ikke mister muligheden for den nuværende bolig og derfor risikerer hjemløshed i forbindelse med lovændringen.

BL kunne have ønsket, at man havde haft samme blik i forhold til en overgangsordning fra lovgivers side, da kontanthjælpsreformen blev gennemført og den tidligere hjemmel for særlig støtte blev afskaffet for kontanthjælpsmodtagere. Vi hører om borgere, der nu har så lav betalingsevne, at kommuner må opgive en boligsocial anvisning af bolig. Konsekvenserne kan oplagt blive hjemløshed.

BL vurderer, at en afskaffelse af revalidering og ressourceforløb kan føre til en øget brug af andre ydelser som kontanthjælp. Det kan indebære, at flere borgere vil få meget lav betalingsevne ift. husleje. Det gælder selvfølgelig især de borgere, som vil få bevilget kontanthjælp på grundsats (7.205 kr. pr. md.) eller mindstesats (6.789 kr. pr. md.) eller som slet ikke vil kunne få kontanthjælp, hvis de fx har formue i form af en bil, der i visse egne af landet kan være en nødvendighed i forhold til arbejdsmarkedet. Samlet set vil nedgangen i ydelser betyde, at der kommer et yderligere pres på de billigste boliger.

BL kan konstatere, at beboere i det almene byggeri, som i dag modtager ressourceforløb og revalidering er overrepræsenterede. Dette er en logisk følge af, at almene boliger også er et billigere alternativ til samfundsgrupper med lav betalingsevne. Vi kan også konstatere, at særligt i de større byer bor mange af modtagerne af ressourceforløbs- og revalideringsydelse i almen bolig. I Københavns Kommune udgør de almene boliger ca. 19 % af boligmassen, mens 40 pct. af borgere i revalidering og forrevalidering bor alment, og det samme gælder for 62 pct. af borgere i ressourceforløb. I Aarhus Kommune udgør de almene boliger over 25 % af

boligmassen. Her huser de almene boliger 54 pct. af borgerne i revalidering og forrevalidering og 64 pct. af borgerne i ressourceforløb. I de større byer kan det netop være vanskeligt at få fodfæste på boligmarkedet i andre boligformer for borgere med overførselsindkomst. Samtidig er det her, hvor der i forvejen er et pres for billige boliger, og hvor det vil være meget vanskeligt at etablere nye boliger til en så lav betalingsevne, som de laveste kontanthjælpssatser kræver.

Vores bekymring er derfor, at selv om nuværende ydelsesmodtagere ikke kommer til at opleve en ændring, så vil borgere med tilsvarende problemstillinger fremover blive del af den store gruppe, som har behov for meget billige boliger. Det vil forøge presset på boligmarkedet i de store byer og kan også føre til, at borgere i målgruppen for de nuværende ydelser må flytte til andre dele af landet, hvor der er mindre pres på boligmarkedet. Yderligere vil ændringerne gøre det vanskeligt at realisere hjemløse reformen og dens intentioner om housing first i et samarbejde mellem kommuner og almene boligorganisationer.

Afskaffelsen af særlig støtte

Med kontanthjælpsreformen, som trådte i kraft 1. juli 2025, blev kontanthjælpsmodtagere udelukket fra at kunne søge særlig støtte. Nu forslås muligheden for særlig støtte helt fjernet for alle målgrupper, dog med en 3-årig udfasningsperiode.

Begrundelsen er bl.a., at når ressourceforløb og revalidering afskaffes, så vil kommunerne få en relativt stor sagsbehandlingsbyrde ift. tilbageværende ydelsesmodtagere, der har adgang til ydelsen, nemlig modtagere af:

- Sygedagpenge
- Arbejdsløshedsdagpenge
- Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb (som bevares)
- Ledighedsydelse

De fleste aktuelle modtagere vil formentlig kunne afslutte deres forløb inden for overgangsperioden, men for nye modtagere af de videreførte ydelser, vil afskaffelsen af særlig støtte betyde, at kommunerne mister et væsentligt udsættelsesforebyggende værktøj. Vi ved fra kommunerne, at gennemsnittet for ydelsen ligger på 1.000-1.200 kr. pr. måned for den enkelte borger. Det kan være helt nødvendigt for at få tilværelsen til at hænge sammen fx i forbindelse med skilsmisse, arbejdsløshed, sygdom eller anden social begivenhed, herunder for at kunne fastholde boligen i sådanne situationer.

Vi anerkender, at den 3-årige overgangsperiode sikrer nuværende modtagere af ydelsen, men samtidig er vi bekymret for borgere, som fremover har sociale begivenheder, når denne del af sikkerhedsnettet forsvinder helt. Vi vil derfor opfordre til, at Folketingets partier ser på reelle tiltag, der griber borgere, der trues af udsættelse fra boligen. BL indgår gerne i et udredende arbejde. Som minimum bør muligheden for særlig støtte bevares for de 4 ydelsestyper, der ikke afskaffes med lovforslaget.

Også afskaffelsen af særlig støtte vil øge presset på de billigste boliger, og igen forventer BL, at afskaffelsen vil medføre et særligt højt pres på de større byer. Det vil blive vanskeligere at skaffe borgerne en bolig, de har råd til. Ventelisterne til de billigste boliger vil stige, og kommunerne vil få særdeles vanskeligt ved at skaffe de nødvendige boliger til brug for housing first for hjemløse.

Afskaffelse af statslige puljer og besparelser på kommunale indsatser

Det fremgår, af forarbejdernes tabel 7, at staten sparer mellem 163,5 mio. kr. og 169,4 mio. kr. de kommende fire år. Der afsættes fremover alene 22 mio. kr. til en mere generel pulje.

Boligorganisationer indgår i dag ofte i samarbejder med kommunerne og andre civilsamfundsorganisationer om fx lommepengejobs og fremskudte og opsøgende indsatser, for forskellige målgrupper med udsatte problematikker. Disse indsatser gør en forskel for beboerne.

BL finder det vanskeligt at afkode præcis, hvad de store besparelser på puljemidler og på den generelle beskæftigelsesindsats vil betyde. På [STAR's hjemmeside](#) fremgår en række støttede projekter, og nogle af disse vil miste støtte fremover og vil derfor bortfalde. I forbindelse med besparelsen bør der tages stilling til projekter, der ikke længere kan støttes.

Puljerne er målrettet målgrupper på arbejdsmarkedet, der netop har fordel af en helhedsorienteret og ekstra indsats, hvis de skal gennemføre uddannelse, opnå eller bevare et job. Vi ved fra omfattende evaluering af de boligsociale indsatser, at det netop kræver et tæt og håndholdt samarbejde mellem kommune og civilsamfund, hvis unge og voksne længst fra arbejdsmarkedet skal have fordel af beskæftigelses- og uddannelsesinitiativer. Puljerne har været med til at sikre sådanne samarbejder.

BL er derfor bekymret for, at kommunerne som led i besparelserne vil koncentrere sig om ganske få indsatser, og fx ikke indgår med beskæftigelsesindsatser, som sker som led i boligsociale helhedsplaner, som medfinansieres af Landsbyggefonden og boligorganisationerne. I den forbindelse vil BL fremhæve projekter om lommepengejobs, som er fremhævet i lovforslaget, som et projekt, der har været støttet af de hidtidige puljemidler. Forskning fra Aarhus Universitet (2018) dokumenterer, at fritidsjob styrker unges uddannelsespræstationer og mindsker kriminalitet. Lommepenge- og fritidsjob indgår i hovedparten af boligsociale helhedsplaner, og VIVE (2022) har påvist, at unges sandsynlighed for at opnå og fastholde fritidsjob er tre til fem gange større i årene efter indsatsen i forhold til kontrolgruppen.

Sammenhæng til parallelsamfundslovgivningen

I parallelsamfundslovgivningen, herunder udpegningen af udsatte boligområder og forebyggelsesområder, fokuseres bl.a. på beboere uden for arbejdsmarked og uddannelse og beboernes gennemsnitsindtægt. Modtagere af forskellige overførselsindkomster bor overvejende i almene boliger, særligt i de større byer. Når ydelserne begrænses eller afskaffes, så borgerne fastholdes på en kontanthjælpsydelse, der efter kontanthjælpsreformens ikrafttræden for mange er blevet lavere, så kan det have direkte konsekvenser i form af faldende gennemsnitsindtægt i boligområdet. Samtidig kan besparelser, som rammer projekter og fremskudte indsatser, føre til, at færre kommer i beskæftigelse, og det kan give udslag i antallet af beboere uden for arbejdsmarkedet.

Vi ser derfor en risiko for, at besparelserne på sigt – i takt med at overgangsordningerne udløber – vil give direkte udslag i de tal, der afgør, at nogle almene boligområder udpeges som enten udsatte boligområder eller forebyggelsesområde. Ved udpegningen af forebyggelsesområder pr. 1. december 2024 var lav gennemsnitsindtægt det socialøkonomiske kriterium, som flest boligområder overskred. Når beboernes ydelser sænkes eller helt forsvinder, har det derfor direkte indflydelse på udpegningen af boligområder på listerne. BL er derfor bekymret for, at lovændringer på ydelsesområdet i yderste konsekvens og på sigt kan

føre til udpegning af flere omdannelsesområder, herunder at krav om fraflytning får en konsekvens for beboere, der har få alternative muligheder for at få en billig bolig.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør